గోరంతదీపం

- అంజన కొడాలి

(గత సంచిక తరువాయి)

రాధిక, అంజలి కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. ఇంకొక రెండు వారాల్లో రాధిక నిశ్చితార్ధం. దానికి షాపింగ్‌కని రెండు రోజుల్నుండీ చాలా బిజీగా ఉన్నారు. రేపు కాలేజీకి వెళ్ళాలి.

"నా ఎంగేజ్‌మెంట్‌కి కూడా రావచ్చు కదా నువ్వు?" అంది రాధిక.

"లేదులే రాధి పెళ్ళికి వస్తా కదా! అయినా చాలా సంవత్సరాలయ్యింది ఇన్నాళ్ళు అమ్మదగ్గర ఉండి" అంది అంజలి.

"సరే అయితే పెళ్ళికి వారం ముందే రావాలి. కలిసి ఫేషియల్స్ చేయించుకోవటం, గోరింటాకు పెట్టుకోవటం. వావ్.. చాలా ఎంజాయ్ చేయొచ్చు" అంది రాధిక "పెళ్ళిముందు రోజు మన కాలేజి ఫ్రెండ్స్, ఇంకా చుట్టాల్లోని యంగ్‌స్టర్స్ అందరికి డాన్స్ పార్టి పెట్టాం చాలా సరదాగా ఉంటుంది. దాంట్లో డాన్స్ చేయడానికి రెడీగా ఉండు. మర్చిపోయా, నువ్వు ఇక్కడికి వచ్చాక వివేక్‌కి ఫోన్ చేశావా?" నెమ్మదిగా అడిగింది రాధిక.

"నిన్న తనే చేశాడు. ఈ రెండురోజులు షాపింగ్‌తో బిజీగా ఉంటానన్నాను. రేపు కలుస్తానన్నాడు" ముక్తసరిగా అంది అంజలి.

"ఏదో జెలస్‌గా ఫీల్ అయ్యి చేశాడులే. నేనూ కోప్పడ్డాను తనను" అంది రాధిక.

"నేను క్లియర్‌గా చెప్పినా కానీ వదలకుండా ఇంత స్టుపిడ్‌గా చేస్తాడనుకోలేదు" అంది అంజలి.

"సరే వదిలేయ్. ఇంతకీ రవి విషయాలు చెప్పు"

"ఏముంది చెప్పటానికి ఏమీలేదు. తనంటే నాకిష్టం. కానీ తనకు నేనంటే ఏం అభిప్రాయం ఉందో తెలియదు. మామూలుగానే మాట్లాడతారు. చూద్దాం" అంది అంజలి.

"నా పెళ్ళికి వచ్చినప్పుడు రఘుని కదపమననా?" అడిగింది రాధిక.

"వద్దు రాధి నేను హేండిల్ చేసుకుంటాను. నాకు అర్ధం అయినంతవరకు రవి చాలా ప్రత్యేకమైన మనస్థత్వం. చదువు, సంస్కారంతోపాటు బైటకు కనిపించడు కానీ చాలా సెన్సిటివ్ అనిపిస్తుంది. నువ్వు గమనించావా? మనల్ని సముద్రం ఒడ్డుకు తీసుకెళ్ళి సూర్యోదయం చూపటం, వాళ్ళింటికి వెళ్ళినప్పుడు భోజనాలు వెన్నెల్లో తిందామన్నారంట. కానీ వాళ్ళ అమ్మగారు పైకీ, కిందకీ వద్దనేసరికి ఆగారు."

"నాతో ఎప్పుడూ మర్యాదగానే ప్రవర్తిస్తారు. నేను తనని చాలా మందితో మాట్లాడటం చూశాను. రైతులు, కూలీలు, మనతో, పెద్దవాళ్ళతో ఎవ్వరితో మాట్లాడినా గౌరవంగా మాట్లాడతాడు. ఎవర్ని తక్కువ చేయటంకానీ వీడు పనోడు అన్న ఫీలింగ్ కానీ ఉన్నట్లు కనపడదు. పల్లెటూళ్ళో జీతగాళ్ళను విదిలించి మాట్లాడటం చాలా మామూలు. కానీ రవి అలా చెయ్యటం ఇంతవరకు చూడలేదు."

"పైగా ఎవరి స్వార్ధం వాళ్ళు చూసుకుంటున్న ఈ రోజుల్లో ఇలా ఊరికోసం, తాపత్రయ పడేవాళ్ళు అరుదుగా ఉంటారు. అడ్మైరింగ్‌గా అనిపిస్తుంది తనను చూస్తే" అంది అంజలి.

"రెండు రోజులయ్యింది తనతో మాట్లాడి. ఏంటో వెలితిగా ఉంది. కానీ మా ఇద్దరి మధ్య ఇంకా అంత బంధం లేదు. రోజూ పని ఉన్నా లేకపోయినా ఫోన్ చేసుకునేంత" ఆలోచిస్తూ అంది అంజలి.

చిన్నగా నవ్వుకుంది రాధిక. "సర్లే పడుకుందాం రా" అంది.

వారం రోజులు చాలా తొందరగా గడిచిపోయాయి. మళ్ళీ స్నేహితులందరూ కలిశారు. ముందు అనుకున్నట్లుగానే వివేక్ ఢిల్లీకి వెళుతున్నాడు పి.జి చెయ్యటానికి. లక్ష్మి వెల్లూరు కాలేజీలో చేరుతుంది. రాజేష్ అమెరికా ప్రయాణం ఇంకా తేలలేదు.

ఒకరోజు మాత్రం అంజలి, వివేక్‌తో కొంచెం గట్టిగా మాట్లాడింది.

వివేక్ కూడా తన మూర్ఖపు పట్టుదల, ప్రవర్తన గురించి సిగ్గుపడుతున్నట్లే కనిపించాడు.

బస్సులో తిరిగి ఊరికి వస్తుంటే చాలా ఆనందంగా అనిపించింది అంజలికి. బస్సు కొంచెం ఆలస్యం అయ్యి తెల్లవారాక ఊరిలోకి వచ్చింది. వస్తున్నట్లు ఎవ్వరికీ చెప్పలేదు. బస్సులోంచి బాగ్ తీసుకుని దిగింది అంజలి. సెల్‌ఫోన్‌లో మెసేజ్ వచ్చినట్లుగా శబ్దం వచ్చినట్లుగా శబ్దం వచ్చింది చూస్తే రవి నుండి "శుభోదయం" అని ఉంది.

చాలా ఆశ్చర్యపడింది ఎలా తెలిసింది తను వస్తున్నట్లు. తెలుసా? లేదూ ఊరికే తను ఎటూ ప్రొద్దున్నే లేస్తుంది కాబట్టి విష్ చేశాడా? చుట్టూ చూసింది. రోడ్డుకు అవతల పక్కనిల్చుని ఉన్నాడు. అంజలి చూసేసరికి చెయ్యి ఊపి, బైకు స్టాండు వేసి వచ్చాడు.

"పొలం వెళుతున్నాను. నువ్వు కనిపించావు బస్సు దిగుతూ" అన్నాడు నవ్వుతూ. నిన్ను తీసుకెళ్ళటానికి ఎవరూ వచ్చినట్లు లేరా బైక్ మీద ఇంటిదాకా దింపుతాను రా"

"వద్దు పర్లేదు. ఎంత దూరం కనుక. నేను వెళతాను" అంది అంజలి.

"వారం రోజులు ఊర్లో లేకపోతే మొహమాటం ఎక్కువైనట్లుంది బండి తెస్తానుండు" అని వెళ్ళి బైక్ తీసుకొచ్చాడు.

అంజలి రవి బైక్ మీద కూర్చుని వస్తుంటే రోడ్ మీద వెళుతున్న ఇద్దరు ముగ్గురు వెనక్కి తిరిగి చూశారు. ఇంటిబైట ముగ్గేస్తున్న సావిత్రి, అంజలిని చూసి ఆశ్చర్యపోయింది.

"ఇదేంటమ్మ వస్తున్నట్లు ఫోన్ చేయలేదు. నాన్న బస్సు దగ్గరకు వచ్చేవాళ్ళుగా."

"ఏమన్నా పెద్ద దూరమా. బస్టాండులో రవిగారు కనిపించి వద్దన్నా వినిపించుకోకుండా దింపారు" అంది అంజలి.

"రా బాబు కాఫీ తాగుదువుగానీ" అంది అన్నపూర్ణ.

"ఇప్పుడు వద్దండి ఇంకోసారి వస్తాను. పొలం వెళుతున్నాను. బై అంజలి..!" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

ఊళ్ళోకి దిగగానే రవి కనిపించటం ఎందుకో చాలా సంతోషంగా అనిపించింది అంజలికి.

రాత్రి స్కూలులో ఆడవాళ్ళతో మీటింగులో ఉంది అంజలి. వీళ్ళందరూ బడుగు వర్గానికి చెందినవాళ్ళు. కష్టపడి పనిచెయ్యటం, వచ్చిన డబ్బులతో చాలీ చాలక బ్రతకటం. వీళ్ళు, వీళ్ళ ముందు తరం వాళ్ళు, చాకలి పనులు, జీతగాళ్ళగాను, వ్యవసాయం కూలీలుగానూ ఉన్నారు. కొంతమంది అరకొర చదువుకున్నోళ్ళు ఏ ఏడో తరగతో, పదో తరగతో చదివి పట్నం ఉద్యోగాలకు వెళ్ళిపోయారు.

వీళ్ళకు కేవలం అక్షరాలు నేర్పిస్తే చాలదని, అంజలి, వాళ్ళ సమస్యల గురించి అడిగి వాటికి చేతనయినంత సలహాలు ఇస్తుంది.

ఇవాళ్ళ తాగుడు, దాని సమస్యల గురించి మాట్లాడుతున్నారు. ఊళ్ళో సారా కొట్టులేదుకానీ కాయకష్టం చేసిన వాళ్ళకి సాయంత్రం అయ్యేసరికి సారా తాగటం అలవాటయ్యింది. పక్క పల్లెల్లో దొంగసారా కాసే చోటు దగ్గరకు రోజూ వెళ్ళటం వాళ్ళ మొగుళ్ళకు అలవాటయ్యింది. డబ్బు, ఆరోగ్యం రెంటికీ నష్టమే.

"ఏం సెయ్యనమ్మ? చెపితే ఇనరు. ఇంక పైగా తాగివచ్చి ఏమన్నా అంటే మమ్మల్ని పిల్లల్ని కొట్టటం సంపాదించిందంతా దానికే పోతాంటే ఇంక దాయటం, పొదుపు ఎక్కడ?"

"అదికాదే మంగ ఈ దొంగసారా కొట్లన్నిటి యెనక ఆ ఎర్నేని రాఘవయ్య బామ్మర్దివి. ఇంక మనమేం సేయలేం. వాటిని మూయించటం రవి బాబు వల్ల కూడా కాదు"

"సరే ఏం చేయలేం అని దిగులు పడితే ఎట్లా ఏదో ఒకటి చేయాలి కదా మీ మొగాళ్ళలో మార్పు తీసుకురాకపోతే మీ బ్రతుకులు ఇలాగే ఉంటాయి. ఎదుఎదుగూ బొదుగు లేకుండా" అంది అంజలి.

"నేనొకటి చెపుతాను. మరి మీరు ధైర్యంగా మొండిగా దాని పాటిస్తారని వెనకడుగు వేయకూడదు మరి"

"ఏంటది చెప్పండమ్మ" అన్నారు అందరూ.

"నాకు కొంచెం ఇబ్బందిగా ఉంది చెప్పటానికి" అని కొంచెం ఆగింది అంజలి.

వాళ్ళందరూ ఏం చెబుతుందా అని చూస్తున్నారు.

"ఆడవాళ్ళు తలచుకుంటే ఏమైనా సాధించవచ్చు. ఒకోసారి భార్య కూడా భర్తని మార్చటానికి కఠినంగా ఉండాలి. అంటే నా ఉద్దేశం ఏంటంటే మీ మొగుళ్ళు తాగి ఇంటికి వస్తే లోపలికి రానివ్వకండి."

అంజలి సాంతం పూర్తి చేయకుండానే "అమ్మో ఇంకేమన్నా ఉందా సంపేత్తాడు మావోడు" అంది మంగ.

"సాంతం వినండి. తాగటానికి వెళ్ళేముందే చెప్పండి తాగుడు మానేయమని, దాంట్లోని నష్టాలు అన్నీ చెప్పండి. ఆ తాగుడుకు ఖర్చు అయ్యే డబ్బు ఆదా చేస్తే దేనికి వాడుకోవచ్చో చెప్పండి. ఇంకా వినలేదనుకోండి. ఆఖరి ఆయుధం మీ దగ్గరే ఉంది" అని ఆగింది అంజలి.

"ఆఖరాయుధం ఏంటి?" అంది నర్సి.

"మొగాళ్ళు, ఆడాళ్ళ దగ్గర ఏ విషయంలో లొంగుతారో అదే తాగి వస్తే తలుపు తీయం, కాపురం చేయమని చెప్పండి" నర్మగర్భంగా అంది అంజలి.

"అమ్మో ఇంకేమన్నా ఉందా? గొడ్డును బాదినట్లు బాదుతాడు" అంది నర్సి.

"అసలు మొదట మొగాడు, పెళ్ళాన్ని కొడతాడు. అన్న భయాన్ని పోగొట్టుకోవాలి. ఎందుకు కొడతాడు. మీరు మనుషులుకారా అయినా కొడితే ఎందుకు భరించాలి.

"అయినా మెల్లగా నచ్చచెప్పటానికి ప్రయత్నించండి. వినకపోతే ఏం చేస్తాం? చిన్నపిల్లలకు తాయిలం ఆశ చూపించి పనులు చేయించినట్లు కానీ మీరందరూ ఒకటే మాట మీద ఉండి గట్టిగా ఉంటేనే ఇది సాధించగలరు. బాగా ప్రొద్దుపోయింది. పదండి వెళదాం" అంటూ లేచింది.

బైటకు వచ్చేసరికి లోపలికి వస్తూ రవి కనిపించాడు, సీజర్‌తో "మాది ఇప్పుడే అయిపోయింది. ఇప్పుడు వచ్చారేంటి?" అంది అంజలి.

"రాత్రి పూట ఒక్కదాన్నే వెళ్ళొద్దన్నా కదా. ఇలా స్కూల్‌కి వస్తే నాకు ఫోన్ చేయమన్లేదా" కోప్పడుతున్నట్లు అన్నాడు రవి. "సగం దూరం వీళ్ళు ఉంటారుగా. నేను దాదాపు రోజూ వస్తాను. మీకెందుకీ డ్యూటి" అంది అంజలి.

"నాకేం శ్రమకాదు. ఎటూ సీజర్‌ని తీసుకుని వాకింగ్‌కి వెళ్ళా. స్వామి కార్యం స్వకార్యం రెండూ అయిపోతాయి. కానీ నువ్వు ఒక్కొదానివి మాత్రం వెళ్ళొద్దు"

"అది సరేకానీ నేను ఫారిన్‌లో ఉన్న మన ఊరి వాళ్ళకి ఇమెయిల్ పంపాను. చాలామంది బాగానే స్పందించారు. అందుకని బ్యాంకులో ఎకౌంటు తెరిచాను వాళ్ళు పంపిన చెక్కులు వేయటానికి. ఓ నెల రోజుల్లో ఎంత వసూలవుతుందో చూసి ఇంకెంత కావల్సివస్తుందో ప్లాన్ చేయాలి" అన్నాడు రవి.

"మన సబ్ కలెక్టర్‌గారితో వెళ్ళి మాట్లాడాను. ఆయనకు మనం స్వయంశక్తితో ఇళ్ళు కట్టించే ఆలోచన చాలా నచ్చింది. మనకు సమకూరే డబ్బులు పటి, మిగతాది ప్రభుత్వం నుండి కానీ, బ్యాంక్ నుండి కానీ ఇప్పించటానికి ప్రయత్నిస్తామన్నారు. నాకైతే బ్యాంక్ లోన్ తీసుకుంటే నయం అనిపిస్తుంది. ఏ కష్టం లేకుండా అన్ని అమరిపోతే సోమరితనం పెరిగిపోయి, ప్రతిదానికి చేయిచాచటం అలవాటవుతుంది. అదే బ్యాంక్‌లోన్‌తో, మన డబ్బులతో ఇల్లు కట్టుకుంటే అదే సంతృప్తి కదా" అన్నాడు.

"ఇవన్నీ నీకు చెపుదామని. ఎప్పుడు హైదరాబాద్ నుండి తిరిగి వస్తావా అనుకున్నాను" అన్నాడు.

"ఏ.. నాకు ఫోన్ చేయచ్చు కదా? ఎందుకు చేయలేదు?" అంది అంజలి రవి వంక చూస్తూ.

ఏం మాట్లాడలేదు రవి. కాసేపు మౌనంగా నడిచారు. మౌనం ఇబ్బందిగా అనిపించింది రవికి. "ఎలా జరిగింది హైదరాబాదు ప్రయాణం. మీ ఫ్రెండ్స్ బాగున్నారా?" అడిగాడు.

"ఊ, బాగున్నారు. రఘు, రాధిక మిమ్మల్ని తప్పకుండా పెళ్ళికి ముందురోజే రమ్మన్నారు. ఏదో పార్టీ పెట్టారులే యంగ్‌స్టర్స్‌కి" లక్ష్మి వెల్లూరులో చేరుతుంది. వివేక్ ఢిల్లీలోని AIMSలో చేరుతున్నాడు. కార్డియాలజీలో, అందరం కలిసి వీళ్ళ పెళ్ళిలోనే కలిసేది. తర్వాత ఎవరి ప్రయాణంలో వాళ్ళు" అంది అంజలి.

"చూడాలి మరి పెళ్ళి డేట్ పట్టి అక్క, తన పిల్లలు వస్తున్నారు అమెరికా నుండి ఇంకొక వారంలో" ఇంతలో అంజలి వాళ్ళు ఇల్లు వచ్చింది.

"ఇలా మీరు రోజూ రావద్దు, మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్టటం ఇష్టంలేదు" అంది అంజలి.

"నా కంపెనీ నచ్చట్లేదా? బోర్ కొట్టిస్తున్నానా?"

"అదేం కాదు. నాకెందుకు బోర్ కొడుతుంది"

"సరే అయితే బుద్ధిగా, స్కూల్‌కి వెళ్ళేటప్పుడు నాకు మెసేజ్ చెయ్యి వస్తాను గుడ్ నైట్" అని వెళ్ళిపోయాడు రవి.

"ఇంత రాత్రిదాకా ఏంటమ్మా అంజలి" అంది అన్నపూర్ణ.

"పర్లేదమ్మా దాదాపు ఇంటిదాకా అందరూ ఉంటారుగా భయం ఏముంది?" అంది అంజలి.

రోజులు తొందరగా గడిచిపోతున్నాయి. 'చేతన' మీటింగులు, రాత్రిపూట బడి, ఒక్కోసారి, వేరే పల్లెలకు కూడా వెళుతుంది చేతన పనుల మీద.

వారం తర్వాత రాత్రి పూట బడి అయ్యాక, రవి, అంజలి కబుర్లు చెప్పుకుంటూ వస్తున్నారు. అందరూ వెళ్ళిపోయారు.

దూరం నుండి ఓ మోటర్ సైకిల్ వచ్చి వీళ్ళ దగ్గరగా ఆగింది. రవి, అంజలిని పక్కకు లాగి ఎవరు అని చూశాడు బోసు.

"ఏంటి బోసు చూసి నడుపు బండిని" తీవ్రంగా అన్నాడు రవి.

"రాత్రిపూట ఏంటి మీ ఇద్దరూ షికార్లు చేస్తున్నారు" వంకరగా నవ్వుతూ అన్నాడు బోసు. అతని దగ్గర్నుండి తాగినట్లు వాసన వచ్చింది.

"నీకు సంబంధం లేని విషయాలు గురించి మాట్లాడకు" అంజలి చెయ్యి పట్టుకుని పక్కనుండి వెళ్ళబోయాడు రవి.

"ఆగండి ప్రెసిడెంటుగారు. మీరు ఎంతో ఆదర్శవంతులంటూ, అందరూ మిమ్మల్ని తెగపొగుడుతుంటారు మరి మీ ప్రవర్తనేమో ఇలా ఉంది" బండి దిగాడు బోసు.

"ఆగండి నేనడిగిన దానికి జవాబు చెప్పింది సార్"

"బోసు నువ్వు తాగి ఉన్నావు. ఇలా ఓ ఆడపిల్ల ముందు అసభ్యంగా ప్రవర్తించటానికి సిగ్గులేదా? ఇంటికివెళ్ళు" కోపాన్ని అతికష్టం మీద కంట్రోల్ చేస్తూ అన్నాడు రవి.

"నాకెందుకు సిగ్గు. ఇలా మీ ఇద్దరూ హీరో, హీరోయిన్లా చెట్టాపట్టాలేసుకుని తిరగటానికి మీకుండాలి సిగ్గు. నేనేది చేసినా దర్జాగా చేస్తా. మీలాగా ముసుగేసుకుఉని చేయను" అన్నాడు బోసు.

"ఏం డాక్టరమ్మా ఊళ్ళో ఇంకెవ్వరూ నచ్చలేదా నీకు?" దగ్గరికి వస్తూ అడిగాడు.

లాగి బోసు చెంపమీద కొట్టాడు రవి. ఒక్క క్షణం బిత్తరపోయాడు బోసు. "ఎంత ధైర్యమ్రా నన్నే కొడతావా?" అని తిరగబడ్డాడు.

అంజలికి బాగా కంగారేసింది "రవిగారు! ప్లీజ్ వచ్చేయండి. తను ఎలా మాట్లాడితే మనకెందుకు."

రవి పిడికిలి బిగించి బోసుమూతి మీద కొట్టాడు. బోసు తిరగబడి రవిని బలంగా నెట్టాడు. రవి ప్రక్కనే ఉన్న చింతచెట్టుకు కొట్టుకున్నాడు. రవికి, బోసుకు ఇద్దరికి మొహం మీద దెబ్బ తరిగి రక్తం కారుతుంది.

"రవిగారు! ప్లీజ్.. రండి వెళదాం" కంగారుగ ఏడుపు గొంతుతో అంది అంజలి.

"బోసు నీకిదే వార్నింగ్ ఇస్తున్నా. ఇంకోసారి నామీద తిరగపడొద్దు. పోయినసారి పోలీసు కేసు పెట్టలేదని ధైర్యం వచ్చిందేమో. ఇంకోసారి ఇలాంటి ఆలోచన వచ్చినా కానీ నిన్ను జైల్లో పెట్టిస్తా" తీవ్రంగా అన్నాడు రవి. "ఇంకో విషయం ఏదన్నా ఉంటే నాతో పెట్టుకో. ఆడపిల్లలను ఏడ్పించటం మగతనం అనిపించుకోదు. పద అంజలి" అంజలి చెయ్యిపట్టుకుని బయలుదేరాడు రవి.

"పోరా నన్నే బెదిరిస్తున్నావా? అందుకే మరి భయంతో కుక్కను పెంచుకుంటున్నావు" వెనకాల నుండి అరుస్తున్నాడు బోసు.

"మీకు రక్తం కారుతుంది" అంది నెమ్మదిగా అంజలి.

వణుకుతున్న అంజలి గొంతు గమనించాడు రవి. కోపాన్ని దిగమింగి "సారీ అంజలి నామీద కోపంతో, నీతో అసహ్యంగా మాట్లాడాడు" అన్నాడు "మీరు సీజర్‌ను ఎందుకు పెంచుతున్నారు?"

చిన్నగా నిట్టూర్చి అన్నాడు రవి "రెండేళ్ళ క్రితం పొలాల దగ్గర గొడవలయ్యాయి బోసు, కూలీల మీద చెయ్యి చేసుకున్నాడు. నేను అంతా విని కూలీవాళ్ళ తరపున మాట్లాడాను. దాంతో నామీద కక్షగట్టి ఒకరోజు చీకట్లో మనుషులచేత కొట్టించాడు .పెద్ద దెబ్బలు తగల్లేదు కానీ అమ్మ, నాన్న చాలా భయపడ్డారు. దాంతో వాళ్ళ తృప్తికోసం సీజర్‌ను తీసుకొచ్చాను. ఎక్కడికన్నా ఒక్కడినే వెళుతుంటే, సీజర్‌ను తీసుకువెళతాను"

ఇంతలో అంజలి వాళ్ళ ఇల్లు వచ్చింది.

రవి ఇంకా అంజలి చెయ్యిపట్టుకునే ఉన్నాడు "అంజలి ప్లీజ్ అప్‌సెట్ అవ్వకు" అన్నాడు.

"లోపలకు రండి ముందు రాస్తాను" అంది

"పర్లేదు చిన్నదెబ్బే వెళతాను" అన్నాడు

"లేదు మీరు లోపలకు రండి" లోపలకు తీసుకువెళ్ళింది.

సీతారామయ్య, అన్నపూర్ణ కలిసి టి.వి చూస్తున్నారు. రవి దెబ్బలు చూసి కంగారుపడ్డారు.

అంజలి లోపలకు వెళ్ళి ముందు, దూది నీళ్ళు తెచ్చింది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments